

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΙΜΩΝΑ

1 Το ποιόν του Σίμωνα, κύριοι βουλευτές, το γνώριζα καλά, ποτέ όμως δεν φανταζόμουν πως θα είχε το θράσος να υποβάλει μήνυση ως θύμα μιας υπόθεσης για την οποία ο ίδιος όφειλε να περάσει από δίκη, και να εμφανιστεί ενώπιόν σας έχοντας ορκιστεί έναν τόσο μεγάλο και φοβερό όρκο. **2** Εάν επρόκειτο να αποφασίσουν κάποιιοι άλλοι για την περίπτωση μου, θα ήμουν εξαιρετικά ανήσυχος για την έκβαση της δίκης, βλέποντας ότι ορισμένες φορές γίνονται τέτοιες προετοιμασίες και το φέρνουν έτσι οι συγκυρίες, ώστε συχνά διαψεύδονται οι προσδοκίες των υποδίκων. Τώρα όμως που απευθύνομαι σε εσάς, ευελπιστώ ότι θα βρω το δίκιο μου. **3** Περισσότερο όμως αγανακτώ, κύριοι βουλευτές, γιατί θα αναγκαστώ να μιλήσω για πράγματα που ντρέπομαι τόσο πολύ να τα κοινοποιήσω, ώστε θα προτιμούσα να ανεχτώ τις αδικίες του. Επειδή όμως ο Σίμων δεν μου άφησε περιθώρια επιλογής, θα σας διηγηθώ τα πάντα χωρίς να αποκρύψω τίποτε. **4** Εάν βρίσκομαι εν αδίκω, κύριοι βουλευτές, ζητώ να μη δείξετε καθόλου επιείκεια. Εάν όμως αποδείξω ότι δεν είμαι ένοχος για όσα ο Σίμων ορκίστηκε εναντίον μου, αλλά δώσω απλώς την εντύπωση ότι στη σχέση μου με τον νεαρό στάθηκα περισσότερο επιπόλαιος απ' ό,τι επιτρέπει η ηλικία μου, σας παρακαλώ να μην κρίνετε αρνητικά τον χαρακτήρα μου: γνωρίζετε, ασφαλώς, πως η ερωτική επιθυμία ενυπάρχει σε όλους τους ανθρώπους, και πως καλύτερος και συνετότερος είναι αυτός που κατορθώνει να υπομείνει τις συμφορές με τη μεγαλύτερη δυνατή αξιοπρέπεια. Σε όλα αυτά μού έχει σταθεί εμπόδιο ο Σίμων, όπως θα δείξω.

5 Ποθήσαμε και οι δύο, κύριοι βουλευτές, τον Θεόδοτο, έναν νεαρό από τις Πλαταιές. Εγώ προσπάθησα να κερδίσω τη φιλία του με τις ευεργεσίες μου, αυτός όμως νόμιζε πως θα τον εξανάγκαζε να ικανοποιήσει τις επιθυμίες του με την ταπεινωτική και βάνουση συμπεριφορά του. Πόσα βάσανα υπέφερε το αγόρι στα χέρια του, θα απαιτούνταν πολύς χρόνος για να σας το εξιστορήσω· όσα όμως ο Σίμων διέπραξε εις βάρος μου, θεωρώ ότι πρέπει να τα ακούσετε. **6** Πληροφορούμενος ότι ο νεαρός ήταν μαζί μου, ήρθε νυχτιάτικα στο σπίτι μου μεθυσμένος, βρόντηξε τις πόρτες και εισέβαλε στον γυναικωνίτη, ενώ ήταν μέσα η αδελφή μου και οι ανιψιές μου, που έχουν ζήσει με τόση κοσμιότητα, ώστε ερυθριούν

ακόμη κι όταν τις βλέπουν οι συγγενείς. **7** Αυτός όμως έφτασε σε τέτοιο σημείο ξεδιαντροπιάς, που δεν δέχτηκε να αποχωρήσει παρά μόνο αφού τον έβγαλαν έξω με τη βία όσοι παρευρέθηκαν στη σκηνή, αλλά κι οι ίδιοι οι φίλοι του που είχαν έρθει μαζί του, θεωρώντας φοβερό να παραβιάζεται ο χώρος ανήλικων παρθένων, και μάλιστα ορφανών. Αλλά ούτε και τότε μετανόησε για την αναισχυντία του· βρήκε πού δειπνούσαμε κι έκανε κάτι τόσο ακραίο, που, αν κανείς δεν γνώριζε την παραφροσύνη του, θα αδυνατούσε να το πιστέψει: **8** με κάλεσε να βγω έξω και, με το που εμφανίστηκα, επιχείρησε να με χτυπήσει. Κι όταν τον απέκρουσα, αυτός στάθηκε παραπέρα κι άρχισε να με πετροβολά. Εμένα δεν με πετυχαίνει, τον Αριστόκριτο όμως, έναν από τους δικούς του φίλους που τον συνόδευαν, τον χτυπά με πέτρα και του ανοίγει το κούτελο. **9** Εγώ, κύριοι, θεωρούσα φοβερά αυτά που μου συνέβαιναν, αλλά, όπως είπα και προηγουμένως, ντρέπομαι για τις περιστάσεις. Έδειξα, λοιπόν, ανοχή και προτίμησα να μη ζητήσω δικαστική ικανοποίηση παρά να φανώ επιπόλαιος στους συμπολίτες μου, γιατί γνώριζα πως όσα έγιναν ήταν ταιριαστά με τον μοχθηρό του χαρακτήρα, τα παθήματά μου όμως θα πρόσφεραν αφορμή για γέλιο σε πολλούς από αυτούς που τό 'χουν συνήθιο να φθονούν όταν κάποιος φιλοτιμείται να είναι χρήσιμος για την πόλη. **10** Κι είχα φτάσει, κύριοι, σε τέτοιο αδιέξοδο με την ακραία συμπεριφορά του, που μου φάνηκε καλύτερο να εγκαταλείψω την πόλη. Πήρα λοιπόν τον νεαρό (πρέπει, βλέπετε, να σας πω ολόκληρη την αλήθεια) και αναχώρησα. Κι όταν θεώρησα πως είχε περάσει αρκετός χρόνος ώστε ο Σίμων να έχει ξεχάσει τον νεαρό και να έχει μετανοήσει για τα σφάλματά του, γυρίζω πίσω. **11** Κι εγώ κατέβηκα στον Πειραιά, εκείνος όμως, αμέσως μόλις αντιλήφθηκε ότι ο Θεόδοτος είχε επιστρέψει και περνούσε τον χρόνο του στου Λυσιμάχου, που κατοικούσε κοντά στο σπίτι που νοίκιαζε ο ίδιος, κάλεσε κάποιους φίλους του. Κι ενώ τρωγόπιναν, εγκατέστησαν σκοπούς στη στέγη, για να παραφυλάνε πότε θα έβγαινε ο νεαρός και να τον αρπάξουν. **12** Την ώρα αυτή καταφθάνω εγώ από τον Πειραιά κι επισκέπτομαι τον Λυσίμαχο. Λίγο αργότερα βγαίνουμε από το σπίτι, και τότε αυτοί, ήδη μεθυσμένοι, πέφτουν πάνω μας. Κάποιοι από τη συντροφιά τους αρνήθηκαν να συμμετάσχουν, ο Σίμων όμως, ο Θεόφιλος, ο Πρώταρχος και ο Αυτοκλής τραβούσαν τον νεαρό. Αυτός πέταξε το μιάτιό του και τράπηκε σε φυγή. **13** Εγώ επειδή θεώρησα ότι ο νεαρός θα γλίτωνε κι ότι εκείνοι, μόλις συναντούσαν κόσμο, θα ντρέπονταν και θα σταματούσαν – με αυτό το σκεπτικό πήρα άλλο δρόμο και απομακρύνθηκα. Τόσο πολύ, βλέπετε, φυλαγόμουν από κείνους, και κάθε τι που έκαναν το θεωρούσα συμφορά μου. **14** Και στο σημείο εκείνο, όπου ο Σίμων

ισχυρίζεται πως έγινε η μάχη, κανένα κεφάλι δεν άνοιξε, ούτε δικό μας ούτε δικό τους, και κανείς δεν έπαθε το παραμικρό, όπως θα αποδείξω επικαλούμενος τους αυτόπτες μάρτυρες.

MARTYRES

15 Ότι αυτός ήταν που μας αδίκησε, κύριοι βουλευτές, και κατέστρωσε σχέδιο εναντίον μας, και όχι εγώ εναντίον του, έχει καταστεί σαφές από τους αυτόπτες μάρτυρες. Στη συνέχεια, ο νεαρός κατέφυγε σ' ένα καθαριστήριο. Εκείνοι έπεσαν όλοι μαζί πάνω του και τον έσυραν έξω με το ζόρι, παρά τις φωνές του, τις κραυγές του και τις διαμαρτυρίες του. **16** Έτρεξε κόσμος πολύς, αγανακτισμένος με την κατάσταση, λέγοντας πως είναι φοβερά όσα γίνονται. Μα εκείνοι, χωρίς να δώσουν σημασία στα λόγια αυτά, τραυμάτισαν τον Μόλωνα, τον ιδιοκτήτη του καταστήματος, καθώς και κάποιους άλλους που επιχείρησαν να υπερασπιστούν τον νεαρό. **17** Βρίσκονταν ήδη κοντά στο σπίτι του Λάμπωνα, όταν τους πετυχαίνω εγώ, ενώ περπατούσα μονάχος. Και θεωρώντας φοβερό και επονείδιστο να αφήσω τον νεαρό να ταπεινωθεί με τρόπο τόσο ανήθικο και βάνασσο, επιχειρώ να τον αποσπάσω από τα χέρια τους. Στην ερώτησή μου γιατί τον κακομεταχειρίζονται έτσι, αρνήθηκαν να απαντήσουν, μόνο άφησαν τον νεαρό κι άρχισαν να χτυπούν εμένα. **18** Ακολούθησε μάχη, κύριοι δικαστές. Ο νεαρός, αμυνόμενος για τη ζωή του, χτυπούσε εκείνους, κι εκείνοι χτυπούσαν εμάς. Μεθυσμένοι καθώς ήταν, συνέχισαν να τον γρονθοκοπούν, κι αυτός αμυνόταν. Βλέποντας πως έχουμε το δίκιο με το μέρος μας, παρεμβαίνουν υπέρ μας οι περαστικοί· και μέσα στην αναταραχή, καταλήγουμε όλοι με σπασμένα κεφάλια. **19** Οι υπόλοιποι της παρέας του, που συμμετείχαν στον ξυλοδαρμό, αμέσως μόλις με αντίκρυσαν μετά από αυτά, με παρακαλούσαν να τους συγχωρήσω, κάτι που δεν κάνει όποιος έχει αδικηθεί αλλά όποιος έχει συμπεριφερθεί άσχημα. Από τότε πέρασαν τέσσερα χρόνια και στο μεταξύ κανείς δεν με κατηγορήσε για οτιδήποτε. **20** Ο Σίμων όμως, που στάθηκε υπαίτιος όλων των κακών, ενώ μέχρι τώρα καθόταν ήσυχος γιατί φοβόταν για το άτομό του, όταν αντιλήφθηκε την ήττα μου σε μια δικαστική διαμάχη που αφορούσε αντίδοση, με υποτίμησε και βρήκε το θράσος να με εμπλέξει σε τέτοια περιπέτεια. Και για να αποδείξω του λόγου το αληθές και για τούτα, καλώ τους αυτόπτες μάρτυρες να καταθέσουν.

MARTYRES

21 Τα γεγονότα τα ακούσατε τόσο από εμένα όσο και από τους μάρτυρες. Θα ήθελα, κύριοι βουλευτές, να έχει κι ο Σίμων την ίδια στάση με τη δική μου. Αν

ακούγατε την αλήθεια και από τις δύο πλευρές, η ετυμηγορία σας θα ήταν εύκολη υπόθεση. Επειδή όμως αυτός είναι παντελώς αδιάφορος για τους όρκους που ορκίστηκε, θα επιχειρήσω να σας δείξω πώς έχουν τα πράγματα σε σχέση με τα ψεύδη που έχει ισχυριστεί. **22** Είχε, λοιπόν, το θράσος να ισχυριστεί πως έδωσε τριακόσιες δραχμές στον Θεόδοτο, αφού έκανε μαζί του συμφωνητικό, και πως εγώ μπήκα στη μέση και του απέσπασα τον νεαρό. Θα όφειλε, ωστόσο, αν αυτά ήταν αλήθεια, να έχει ενεργήσει για το ζήτημα αυτό σύμφωνα με τους νόμους, καλώντας όσο το δυνατόν περισσότερους μάρτυρες. **23** Αυτός όμως δεν φαίνεται ποτέ να έχει κάνει κάτι τέτοιο, παρά μας προσέβαλλε, μας χτυπούσε και τους δύο, έκανε πατινάδες, παραβίαζε τις πόρτες, εισέβαλλε νυχτιάτικα στον χώρο καθωσπρέπει γυναικών. Αυτά, κύριοι βουλευτές, πρέπει να τα θεωρήσετε ισχυρότατα τεκμήρια για το ότι σας λέει ψέματα. **24** Και σκεφτείτε πόσο αναξιόπιστος είναι ο ισχυρισμός του. Την περιουσία του ολόκληρη την αποτίμησε σε διακόσιες πενήντα δραχμές. Είναι ασφαλώς απορίας άξιο αν τον άνθρωπο που θα του προσέφερε ερωτικές υπηρεσίες, τον μίσθωσε για μεγαλύτερο ποσό από αυτό που συμβαίνει να έχει στην κατοχή του. **25** Κι έχει φτάσει σε αυτό το σημείο αναισχυντίας, ώστε δεν του αρκεί να έχει πει ψέματα μόνο για τούτο, ότι έδωσε το ποσό, αλλά ισχυρίζεται ότι το πήρε πίσω κιάλας. Ωστόσο, πώς είναι λογικό να έχω διαπράξει τότε την ατιμία για την οποία με κατηγορεί, θέλοντας να του στερήσω τις τριακόσιες δραχμές, κι ενώ τον είχα αποκρούσει, να του επιστρέψω τα χρήματα, χωρίς αυτός να έχει αποσύρει την κατηγορία και χωρίς εμένα να με εξαναγκάζει τίποτε; **26** Πρόκειται ασφαλώς, κύριοι βουλευτές, για κατασκευές και σοφίσματα. Ισχυρίζεται πως έδωσε χρήματα, ώστε να μη φαίνονται φοβερές οι πράξεις του όταν τολμούσε να ταπεινώνει έτσι τον νεαρό χωρίς να έχει γίνει κανένα συμβόλαιο· και προσποιείται ότι τα πήρε πίσω, γιατί είναι πασιφανές ότι ποτέ δεν με κατηγορήσε για χρήματα και δεν έχει κάνει την παραμικρή μνεία για τούτο.

27 Ισχυρίζεται ότι τον χτύπησα μπροστά στην πόρτα του σπιτιού του κι ότι τον άφησα σε άσχημη κατάσταση. Είναι όμως φανερό πως καταδίωξε τον νεαρό για πάνω από τέσσερα στάδια χωρίς να έχει πάθει τίποτε, κι ενώ τα είδαν αυτά πάνω από διακόσιοι άνθρωποι, αυτός το αρνείται.

28 Λέει επίσης ότι πήγαμε στο σπίτι του κρατώντας θραύσματα από κεραμικά σκεύη και πως εγώ απειλούσα να τον σκοτώσω, κι αυτό, κατά τη γνώμη του, συνιστά προμελέτη! Εγώ όμως νομίζω, κύριοι βουλευτές, ότι το ψεύδος του γίνεται εύκολα αντιληπτό όχι μόνο από σας, που έχετε πείρα στην εξέταση τέτοιων

υποθέσεων, αλλά και από τον καθένα. **29** Σε ποιον θα φαινόταν πιστευτό ότι εγώ, έχοντας προσχεδιάσει το πράγμα, πήγα μέρα μεσημέρι στο σπίτι του Σίμωνα, μαζί με τον νεαρό, ενώ ήταν μαζεμένοι εκεί τόσοι άνθρωποι; Θα πρέπει να είχα αποτρελαθεί, θέλοντας να τα βάλω ένας με πολλούς, και μάλιστα γνωρίζοντας ότι με χαρά θα μ' έβλεπε μπροστά στην πόρτα του αυτός που εισέβαλε δια της βίας στο δικό μου σπίτι κι είχε το θράσος να με αναζητήσει αδιαφορώντας για την αδελφή μου και τις ανιψιές μου, κι όταν με βρήκε στο μέρος όπου δειπνούσα, με φώναξε έξω και με χτύπησε. **30** Τότε, θα θυμάστε, κάθησα ήσυχος για να μη γίνω διαβόητος, θεωρώντας συμφορά μου τη μοχθηρία του· κι αφού μεσολάβησε χρόνος, επιθύμησα αντιθέτως να γίνω διαβόητος; **31** Αν ήταν μαζί του ο νεαρός, θα είχε κάποια λογική το ψεύδος του ότι τάχα εγώ, παρασυρμένος από το ερωτικό πάθος, έκανα μίαν απερισκεψία. Τώρα όμως με εκείνον ούτε καν μιλούσε, αλλά τον μισούσε περισσότερο από κάθε άνθρωπο· μαζί μου διέμενε. **32** Ποιος, επομένως, από σας μπορεί να πιστέψει πως εγώ, ενώ αρχικά εγκατέλειψα την πόλη μαζί με τον νεαρό για να αποφύγω τις έριδες, στη συνέχεια, όταν γύρισα πίσω, τον οδήγησα στο σπίτι του Σίμωνα, προκαλώντας έτσι την τύχη μου; **33** Κι ενώ είχα σχεδιάσει το κακό του, πήγα τόσο απροετοίμαστος, ώστε δεν κάλεσα ούτε φίλους ούτε υπηρέτες ούτε οποιονδήποτε άλλον άνθρωπο, παρά μόνο τούτο το παιδαρέλι, που δεν θα ήταν σε θέση να με βοηθήσει, μπορούσε όμως να με καταδώσει έπειτα από βασανιστήρια, αν εγώ διέπραττα κάποιο ατόπημα; **34** Είχα φτάσει, λοιπόν, σε τέτοιο βαθμό ανοησίας, ώστε, ενώ επιβουλευόμουν τον Σίμωνα, δεν παραφύλαξα να τον πετύχω μόνο, είτε νύχτα είτε ημέρα, αλλά πήγα εκεί όπου επρόκειτο να γίνω αντιληπτός από πάμπολλους, όχι απλώς θέτοντας σε κίνδυνο τη σωματική μου ακεραιότητα, αλλά και στοιχειοθετώντας κατά του ίδιου του εαυτού μου το εκ προμελέτης, ώστε να ταπεινωθώ από τους εχθρούς μου όσο γίνεται περισσότερο;

35 Αλλά κι από τη συμπλοκή που έγινε, κύριοι βουλευτές, γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι ψεύδεται. Ο νεαρός, μόλις τον αναγνώρισε, πέταξε το ιμάτιό του και το έβαλε στα πόδια. Αυτοί τον καταδίωξαν, ενώ εγώ έφυγα παίρνοντας άλλο δρόμο. **36** Ποιους όμως πρέπει να θεωρήσουμε υπαίτιους για όσα συνέβησαν, αυτούς που τρέπονται σε φυγή ή αυτούς που επιχειρούν να τους πιάσουν; Εγώ θεωρώ πασιδηλό ότι τρέπονται σε φυγή όσοι φοβούνται για τους εαυτούς τους, ενώ καταδιώκουν όσοι θέλουν να κάνουν κάποιο κακό. **37** Αν αυτό είναι εύλογο, δεν μπορεί να έχουν αλλιώς τα πράγματα: άρπαξαν το αγόρι από τον δρόμο και το έσερναν με το ζόρι. Κι όταν εγώ τους συνάντησα, αυτούς δεν τους άγγιξα, προσπάθησα μόνο να αποσπάσω

το παιδί. Αυτοί συνέχισαν να το τραβούν και βάλθηκαν να χτυπούν εμένα. Για όλα αυτά έχετε στη διάθεσή σας τις καταθέσεις των αυτοπτών μαρτύρων. Θα είναι φοβερό, λοιπόν, να θεωρηθεί ότι εγώ τούτα τα προσχεδίασα· τα τόσο φοβερά και παράνομα πράγματα αυτοί τα έκαναν. **38** Τί θα μου έμελλε να πάθω αν συνέβαιναν ακριβώς τα αντίθετα, αν δηλαδή εγώ, μαζί με την παρέα μου, συναπαντούσα τον Σίμωνα και, στήνοντας καυγά μαζί του, τον γρονθοκοπούσα και τον καταδίωκα, και, μόλις τον έπιανα, επιχειρούσα να τον σύρω με το ζόρι; Και τώρα ακόμη, όταν αυτός είναι που έκανε τα παραπάνω, έχω εμπλακεί σε τέτοια περιπέτεια, ώστε κινδυνεύω να στερηθώ και την πατρίδα μου κι όλη μου την περιουσία. **39** Και το μεγαλύτερο και προφανέστερο τεκμήριο της ενοχής του: αυτός που υπήρξε θύμα, υποτίθεται, της άδικης και επίβουλης συμπεριφοράς μου, επί τέσσερα χρόνια δεν τόλμησε να καταφύγει στο δικαστήριό σας. Οι άλλοι άνθρωποι, όταν είναι ερωτευμένοι και στερηθούν αυτούς που επιθυμούν, και δαρθούν κι από πάνω, εξοργίζονται και ζητούν άμεση ικανοποίηση· αυτός το κάνει χρόνια αργότερα.

40 Νομίζω, λοιπόν, κύριοι βουλευτές, ότι έχει επαρκώς αποδειχθεί πως δεν ευθύνομαι για τίποτε απ' όσα έγιναν. Κι είναι τέτοια η στάση μου απέναντι στις διαφορές που προκύπτουν από τέτοιες υποθέσεις, ώστε παρότι έχω υποστεί και άλλες πολλές προσβολές από τον Σίμωνα, και παρά το κάταγμα που μου επέφερε στο κεφάλι, δεν προέβην σε καταγγελία, κρίνοντας υπερβολικό να επιδιώκει κανείς να εξορίσει έναν συμπολίτη του για μια ερωτική φιλονεικία. **41** Άλλωστε, δεν νομίζω να στοιχειοθετείται πρόθεση όταν κάποιος τραυματίζει τον άλλο χωρίς να επιδιώκει τον θάνατό του. Ποιός είναι τόσο αφελής, ώστε να προμελετά τον τραυματισμό του εχθρού του; **42** Είναι φανερό ότι και οι νομοθέτες μας δεν προέβλεψαν την ποινή της εξορίας για την περίπτωση που, πάνω σ' έναν καυγά, έτυχε ν' ανοίξουν κάποια κεφάλια, γιατί τότε θα είχαν εξορίσει πολλούς· την όρισαν γι' αυτούς που, ενώ είχαν προμελετήσει τον φόνο κάποιου, τον τραυμάτισαν αλλά δεν κατάφεραν να τον σκοτώσουν. Για τέτοιες περιπτώσεις θέσπισαν τόσο βαριές ποινές, θεωρώντας ότι αυτό για το οποίο πρέπει να τιμωρείται κανείς είναι η πρόθεση και η προμελέτη· η πράξη θεωρείται συντελεσμένη ακόμη κι αν ο στόχος δεν επιτεύχθηκε. **43** Το σκεπτικό αυτό το έχετε κατά το παρελθόν εφαρμόσει σε πολλές υποθέσεις που αφορούν τον εκ προμελέτης τραυματισμό. Συχνά έχουμε τσακωμούς και αίματα λόγω μέθης ή αστεϊσμού ή μιας κουβέντας παραπάνω ή με αφορμή μιαν εταίρα· οι εμπλεκόμενοι, όταν έρθουν στα σύγκαλά τους, όλοι τους μετανιώνουν. Σε τέτοιες

περιπτώσεις, θα ήταν ασφαλώς φοβερό να επιβάλλετε τόσο βαρείς ποινές, εξορίζοντας κάποιους συμπολίτες μας από την πατρίδα.

44 Περισσότερο όμως με παραξενεύει ο τρόπος της σκέψης του. Κατά τη γνώμη μου, το να ερωτεύεσαι και το να συκοφαντείς δεν είναι γνωρίσματα του ίδιου ανθρώπου: το πρώτο χαρακτηρίζει τους αφελέστερους, το δεύτερο τους πιο πανούργους. Θα ήθελα να είχα τη δυνατότητα να σας δείξω την πονηρία του και μέσα από άλλες καταστάσεις. Θα καταλαβαίνατε τότε ότι πολύ δικαιότερο θα ήταν να κρίνεται ο ίδιος, αντιμετωπίζοντας τη θανατική ποινή, παρά να σέρνει στα δικαστήρια άλλους ανθρώπους, με κίνδυνο να στερηθούν την πατρίδα τους. **45** Τα υπόλοιπα θα τα παραλείψω· θα αναφερθώ όμως σε κάτι που νομίζω πως αρμόζει να ακούσετε, γιατί αποτελεί τεκμήριο του θράσους και της προπέτειάς του. Στην Κόρινθο, όταν έφτασε καθυστερημένος, αφού είχε γίνει η μάχη εναντίον των εχθρών και η εκστρατεία στην Κορώνεια, φιλονείκησε με τον ταξίαρχο, τον Λάχη, και τον γρονθοκόπησε. Κι ήταν ο μόνος Αθηναίος ο οποίος σε περίοδο γενικής επιστράτευσης αποτάχθηκε από τους στρατηγούς, γιατί κρίθηκε εξαιρετικά απείθαρχος και μοχθηρός.

46 Θα είχα κι άλλα πολλά να πω για το άτομό του, επειδή όμως στο δικαστήριό σας δεν είναι νόμιμο να παρεκβαίνει κανείς από την υπόθεση, να έχετε κατά νουν το εξής: αυτοί είναι που με τη βία εισβάλλουν στο σπίτι μας, αυτοί είναι που μας καταδιώκουν, αυτοί είναι που με τη βία μάς αρπάζουν από τον δρόμο. **47** Λαμβάνοντας τούτα υπόψη σας, ψηφίστε αυτό που υπαγορεύει η δικαιοσύνη, και μή με αφήσετε να στερηθώ άδικα την πατρίδα μου, για την οποία έχω συχνά διακινδυνεύσει τη ζωή μου, κι έχω προσφέρει πλήθος λειτουργίες, και δεν της προξένησα ποτέ κακό, ούτε εγώ ούτε κανείς από τους προγόνους μου· αντιθέτως, μόνο καλά έχει δει από εμάς. **48** Θα ήταν δίκαιο, λοιπόν, να με λυπηθείτε τόσο εσείς όσοι και οι υπόλοιποι Αθηναίοι, όχι μόνο αν πάθω κάτι απ' όσα θέλει ο Σίμων, αλλά και γιατί αναγκάστηκα από μια τέτοια ιστορία να εμπλακώ σε έναν τέτοιο αγώνα.